

ВЕЛИКИЯТ ПРАЗНИК ПЕТДЕСЕТНИЦА

Историята на слизането на Светия Дух върху апостолите, което празнуваме на празника Петдесетница, е изложена във втора глава от Деянията на Апостолите. През Своя земен живот Спасителят неведнъж е предсказвал на учениците си идването на Утешителя, Духа на истината, Който ще изобличи греха в света, ще насочи апостолите към благодатния път на истината и правдата и ще прослави Христос (вж. Ин. 16:7-14).

Преди Възнесението Си Иисус повтаря пред апостолите Своето обещание да изпрати Утешителя: "Ще приемете сила, кога слезе върху ви Дух Светий" (Деян. 1:8). След тези думи Христовите ученици се молели, събирайки се заедно. В тяхното число влизали не само единадесетте апостоли и избрания вместо Юда Искариотски Матия, но и другите последователи Христови. Споменава се дори, че на едно от събранията присъствали към 120 души (вж. Деян. 1:16). Сред тях били жените, служили на Христос, Пресвета Богородица и братята на Спасителя.

Апостолите се молели съвместно и на десетия ден след Възнесението на Господа. Изведнъж се чул шум и се появили огнени езици, които спряли над всекиго от тях. Тогава те се изпълнили със Светия Дух и започнали да говорят на чужди езици (вж. Деян. 2:4).

И така, придобивайки благодатта на Светия Дух, последователите на Христос започнали да говорят на различни езици. Когато те излезли от домовете си и се обърнали към хората с дръзновена и пламенна проповед за истинната вяра, представителите на различните народи (а през тези празнични дни в Йерусалим имало множество поклонници от различни страни) ги разбирали без проблем. А онези, които не знаели никакви чужди езици освен арамейския, се присмивали на учениците на Христос и твърждали, че те са пияни.

Апостол Петър отхвърлил тези обвинения: "Тия не са пияни, както вие мислите, защото е трети час през деня" (Деян. 2:15). Тъкмо тези думи позволяват точно да се определи моментът на слизането на Светия Дух: това е станало в 9 ч. сутринта.

Значението на слизането на Светия Дух е изключително голямо. На този ден се е извършило същинското раждане на Христовата Църква. Апостолите за пръв път надвили своя страх пред юдейските старейшини и първосвещеници и излезли с открита и безкомпромисна проповед за разпнатия и възкръснал Спасител на света. И тогава те събрали богати плодове: само през първия ден около три хиляди души приели кръщение в името на Иисуса Христа (вж. Деян. 2: 41).

Така това събитие завършило с пълното тържество на Светия Дух над невярващите. Три пъти Иисус Христос дарил на учениците Светия Дух: преди страданията – неявно (вж. Мт. 10:20), след Възкресението чрез вдъхване – по-ясно (вж. Ин. 20:22), и сега – очевидно за всички.

Тъкмо затова Петдесетница заема заедно с Великден централно място в църковния календар: "Запазването на Петдесетницата (преди всичко като петдесетдневен период след Великден) независимо

от първоначалното литургично отбелязване на този празник, показва християнското разбиране на годината, времето, природните цикли, които се отнасят към есхатологичната реалност на Царството, дареното на хората в Христа... От една страна, характерно е, че християните пребивават сякаш постоянно в деня Петдесетница (срв. Ориген: "Този, който наистина може да се каже: "Ние възкръснахме заедно с Христос" и "Бог ни прослави и ни сложи отдясно на Себе Си на небето в Христос", пребивава винаги в Петдесетница"), а от друга – Петдесетница е отделена като особен празник: „Празнуваме също – пише св. Атанасий Велики – светите дни на Петдесетница... посочваща ни бъдещия век... И тъй, ще добавим седемте свети седмици на Петдесетница, радвайки се и славейки Бога за това, че с тези дни Той предварително ни показва радостта и вечния покой, приготвени на небето за нас, вярващите истински в Иисуса Христа, нашия Господ" [1].

От този ден Църквата, създадена не от празните човешки усилия и умувания, а по воля Божия, непрекъснато расте и укрепва – преди всичко с благодатта на Светия Дух. Вярата в Христос придобива яка, непоклатима основа. Светата Църква възнася общо славословие за Пресветата Троица и внушава на вярващите да възпяват "Безначалния Отец, и Събезначалния Син, и Съприсъщия и Пресветия Дух, Троица Единосъщна и Безначална".

[1] Шмеман Александр, протопресвитер. Введение в литургическое богословие. Спб., 2006. с. 76–77.

[2] Скабалланович М.Н. Толковый Типикон. с. 127, 263–264.

Автор: ГЕОРГИ БИТБУНОВ
Превод: Андрей Романов
[HTTPS://WWW.PRAVOSLAVIE.BG](https://www.pravoslavie.bg)

ПЕТРОВ ПОСТ

Дни наред живяхме сякаш в безвремието. Изживяхме радостните дни на Възкресението; припомним си 40-те дни, в които възкръсналият Христос е сред Своите верни последователи; чухме на Възнесение думите Му: "ще приемете сила, кога слезе върху ви Дух Светий; и ще Ми бъдете свидетели... до край-земя" (Деян. 1:8); станахме свидетели на изпълнението на обещанието на Господа и заедно с апостолите посрещнахме Утешителя в сърцата си. Но постепенно се потапяме в ежедневието, проблемите ни грабват, губим мира в сърцето си, духовната радост отстъпва неусетно пред вълнения, страхове и грижи. И точно тогава, слава Богу, приближава Петровият пост.

Нарича се още "Апостолски", а навремето - "Пост за Петдесетница", тъй като възниква по

примера на апостолите, които, след като приели даровете на Светия Дух на Петдесетница, се подготвяли с пост и молитва за проповядване на Евангелието по целият свят.

Колко продължава Петровият пост?

Продължителността на Петровия пост е различна в зависимост от датата на Пасха. Започва винаги от неделята след Петдесетница - Неделя на Всички светии, и завършва в деня преди двата най-големи апостолски празници - 29 юни, когато се честват първовърховните апостоли Петър и Павел, и 30 юни - Събор на светите дванадесет апостоли. Ако в някоя година Възкресение Христово се падне между 5 и 8 май, въобще няма пост.

Защо постим след Петдесетница?

След Възнесението на Христос много християни пострадали мъченически за вярата си. Жертви на тези гонения станали и апостолите Петър и Павел. Постът, който започва в деня след Неделя на Всички светии и предшества апостолския празник, припомня страданията на първите християни и различните християнски служения. Той е напомняне и за опасността да се върнем към живот без Бога, ако не сме постоянно бдителни, ако изоставим вътрешната си самодисциплина, ако животът ни не е постоянен духовен подвиг.

"След продължителния празник Петдесетница постът е особено необходим, та чрез този подвиг да очистим мислите си и да станем по-достойни за даровете на Светия Дух - пише св. Лъв Велики. - След истинското празненство, което Светият Дух освещава със Своето съшествие, обикновено следва всенароден пост, благотелно установен за лечение на душите и телата, поради което следва да го провеждаме с нужното благоговение."

Като се изпълнили с Духа на истината, между другите небесни тайни апостолите

възприели и учението за духовното въздържание. Очиствайки сърцето си с пост, човек става способен да възприема благодатните дарове и с Божия помощ да отстоява на изкушенията. Затова след светлите и радостни дни на Възкресение, Възнесение и Петдесетница Църквата е установила да се отдаваме на пост. Този пост ни е нужен и за да съхраним в себе си онези дарове, които са ни преподадени чрез Тайнствата на Църквата и да ги преумножаваме в своето лично християнско служение.

<http://www.pravoslavieto.com>

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

На **14 април** - Разпети Петък, в храм "Св. цар Борис" - гр. Варна за пореден път се проведе кръводарителска акция под наслов **"Един живот е в опасност, дайте шанс - дарете кръв"**. Организатори на събитието бяха Районен център трансфузионна хематология – Варна, Църковното настоятелство при храм "Св. цар Борис" и Районно кметство "Аспарухово".

На **16 април** в неделя беше извършено св. Кръщение от тримата ни енорийски свещеници на *Георги* младенец най-малкия ни енорияш, *син на Димитър и Цветина*.

На **23 април**- Томина неделя беше отслужена св. Литургия, а на **29 април** енорията ни се увеличи с още един християнин, чредния свещеник извърши св. Кръщение на *Виктория – дъщеря на нашата дългогодишна енорияшка Вяра*.

Честито на родителите на малките християни!!! Господ да им даде любов и мъдрост!

На **1 май** в 9.30 ч. беше отслужен водосвет, по традиция на всяко първо число на месеца. В международния ден на труда група енорияши се трудиха за почистването и благоукрасяването на храма, за предстоящия храмов празник. Бяха почистени кандилата, целия храм, двора, градинките и бяха засадени цветя, изметен беше тротоара около храма.

2 май – нашият храмов празник. Отслужена беше св. Литургия в памет на св. цар Борис, Покръстител на българите и покровител на нашия храм. Литургията бе водена от Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

След края на службата бе отслужен водосвет и благословен курбанът, приготвен за многото гости, които уважиха нашия празник.

В празника участваха с подготвена програма самодееен състав към читалище,, Просвета“. Продължихме с традиционното хоро.

Гостите останаха доволни както от архиерейската служба, така и от добрата организация и създадената атмосфера на празника.

На **6 май** беше отслужена св. Литургия, за да се възпомене паметта на св. Георги победоносец. След службата беше отслужен водосвет и благословен курбанът на празника. Нашият енорийски свещеник протоиерей *Георги Фотакиев* *имаше имен ден*.

На многая лета, отче!

Седмицата **от 8-ми до 14-ти май** в храма беше отслужено *Духовно последование* за нуждаещите се, освен полагащите се служби.

На **11 май** беше отслужена св. Литургия на св. равноапостоли Методий и Кирил.

На **13 май** се навършиха три години от кончината на нашия дългогодишен клисар Недко. Чредният свещеник отслужи панихида за душата на чичо Недко.

Бог да го прости!

На **14 май** беше отслужена Св. Литургия. След това се проведе среща беседа на младежите от енорията и техните родители с о. Георги.

На **21 май** Светата Литургия в памет на Св. равноапостолни Константин и Елена.

С голяма радост съобщаваме, че енорията ни се увеличи! Честитим на нашите енориаши Анастас и Кристияна рожбата Мина! Да благослови Господ семейството им и да им даде сили в отглеждането на чедата им!

автори: Любомир Кръстев и Добринка Неделчева

В Център за зависими „Отвори очи“, зависимите получават духовна подкрепа за преодоляване на своята зависимост (наркотици,

Сдружение „Отвори очи“

алкохол, хазарт, компютри и др.). Програмата на центъра е 24-часова и се осъществява в защитеното жилище. В програмата могат да участват лица навършили 18 години.

Помощта за участниците в програмата е основана на духовното обгрижване, което се извършва от свещеници, и е подкрепено от работата на екип от специалисти – психолог, социални работници, трудо-терапевти, арт-терапевти, катехизатор.

Програмата е разделена на два модула: в **Модул 1** се осъществява активното възстановяване на личността. Основните терапевтични дейности, които са заложи в дневния режим на този модул са:

- духовно обгрижване- групов и индивидуална терапия;
- психотерапия- групов и индивидуална;
- трудова терапия
- арт терапия;
- милосърдна дейност;
- спорт;
- подпомагане при преодоляване на междуличностни конфликти (както с останалите участници в програмата, така и със семейството) и изграждане на доверие в семейството;
- работа със семейството и близките.

Продължителността на Модул 1 е строго индивидуална за всеки участник, но практиката ни показва, че за успешното му завършване са нужни средно 11-12 месеца. След приключване на Модул 1, участникът преминава в Модул 2, където с помощта на специалисти се подготвя за активно и градивно връщане в обществото (ресоциализация). Средно, на участниците, им отнема от 3 до 6 месеца за успешното завършване на Модул 2 и излизане от програмата.

Модул 2 включва следните видове дейности и подкрепа:

- консултации, дискусии и отворени дебати на теми за здравето, дневния режим, превенция на рецидив, спорт и хоби, отговорности и работа, социални и комуникационни умения и други,
- помощ при намиране на работа и квартира.

Повече информация относно терапевтичната програма на Център за зависими „Отвори очи“ можете да получите на телефон: 087 911 3063 всеки ден между 09:00 и 19:00 часа

ЗНАЕМ ЛИ КАКВА Е ЙЕРАРХИЯТА В НАШАТА ЦЪРКВА?

Титулуване на духовните лица

Монашеско духовенство

Патриархът: Негово Светейшество

Митрополит: Негово Високопреосвещенство

Епископ: Негово Преосвещенство

Архимандрит: Негово Високопреподобие

Йеромонах: Негово Всепреподобие

Архидякон, йеродякон и монах: Негово Преподобие

Монахиня: Нейно Преподобие

Бяло духовенство

Протопрезвитер, иконом и архиерейски

наместник: Негово Високоблагочестие

Протойерей: Негово Всеблагочестие

Свещеник, протодякон и дякон: Негово Благочестие

ДУХОВЕНСТВО

Богослужението могат да извършват само лица от мъжки пол, надлежно подготвени, избрани, ръкоположени и поставени за това свето служение.

В Православната църква има три благодатни степени на свещенослужение: епископска(1), презвитерска(2) и дяконска(3).

Първите епископи са били светите апостоли. Те ръкоположили от своя страна други

лица за епископи, презвитери и дякони. Първоначално дяконите прислужвали в църковните трапезарии, а по-късно започнали да прислужват и при богослужение.

Епископът е най-висшата степен на църковната йерархия (4). За епископи се избират и ръкополагат най-достойните, най-подготвените и богопросветените лица от монасите. Епископът се ръкополага най-малко от двама архиереи. Той извършва самостоятелно всички тайнства и треби; обладава върховната власт в управлението на епархията (църковния окръг).

В Българската православна църква епархийските архиереи се наричат митрополити(5).

Епископите у нас нямат епархия, а заемат висши длъжности по управлението в Църквата, в повечето случаи като викарии (помощници) на митрополитите. Те носят име на древноцърковни епархии, които днес не съществуват.

Всички митрополити у нас съставят Светия Синод(6), т.е. върховното управление на Църквата, в пълен състав, а четирима от тях, избрани за по четири години, образуват постоянно присъствие или – намаления състав на Св. Синод.

Председател на Св. Синод е патриархът(7) или ако няма патриарх, Светият Синод се председателства от наместник-председател, който обикновено е старшият митрополит.

Свещеникът (презвитерът, йереят) получава дара на служението си чрез епископско ръкоположение. Свещеникът извършва самостоятелно повечето от св. Тайнства и требите. Той не може да извършва само тайнството Свещенство, да освещава храмове, антимиинси и миро.

Свещеник, който се отличи с примерен живот и плодотворно служене, получава за награда

офикията (отличието) - протоиерей, т.е. старши свещеник.

Отличията се протоиерей бива възвеждан в иконом; на някои свещеноикономи за отличие се дава и нагръден кръст, с който придобиват офикията ставрофорен иконом.

Иконом, който е проявил похвална служба, става протопрезвитер.

Свещеникът-монах се нарича йеромонах (свещеномонах). За примерен живот и усърдно служение йеромонахът получава офикия архимандрит, т.е. началник на монашеско общежитие. Някога архимандрити са се наричали игумените на по-големите манастири.

Дяконът не може да извършва самостоятелно нито една служба. Той е само помощник на архиерея и свещеника в богослужението.

Дяконите-монаси се наричат йеродякони, т.е. свещенодякони.

Проявилите усърдие в службата и живота си дякони биват отличавани със званието протодякони, т.е. първи или старши дякони.

Йеродяконите получават отличие архидякони, т.е. началници на дяконите.

(1) Епископ (гр.) - надзорник.

(2) Презвитер (гр.) - старейшина (старец).

(3) Дякон (гр.) - служител.

(4) Йерархия (гр.) – - свещеноначалие.

(5) Митрополия (гр.) – - град-майка, сиреч главен областен град.

(6) Синод (гр.) – - събор, събрание.

(7) Патриарх (гр.) – - отценачалник, сиреч първи между духовните отци, баща на бащите.

от <http://www.bg-patriarshia.bg>

за отмора

ЗА ОТМОРА

БОЖИЕТО СЛОВО И СЛЪНЦЕТО

Една жена, която била благочестива християнка, продавала на пазара плодове. Когато нямало купувачи, тя четяла Библията и размишлявала върху прочетеното. Един купувач забелязал това и я запитал:

- Какво четеш?
- Божието Слово.
- Кой ти е казал, че това е Божието Слово?
- Сам Бог.
- А ти говорила ли си с Него?

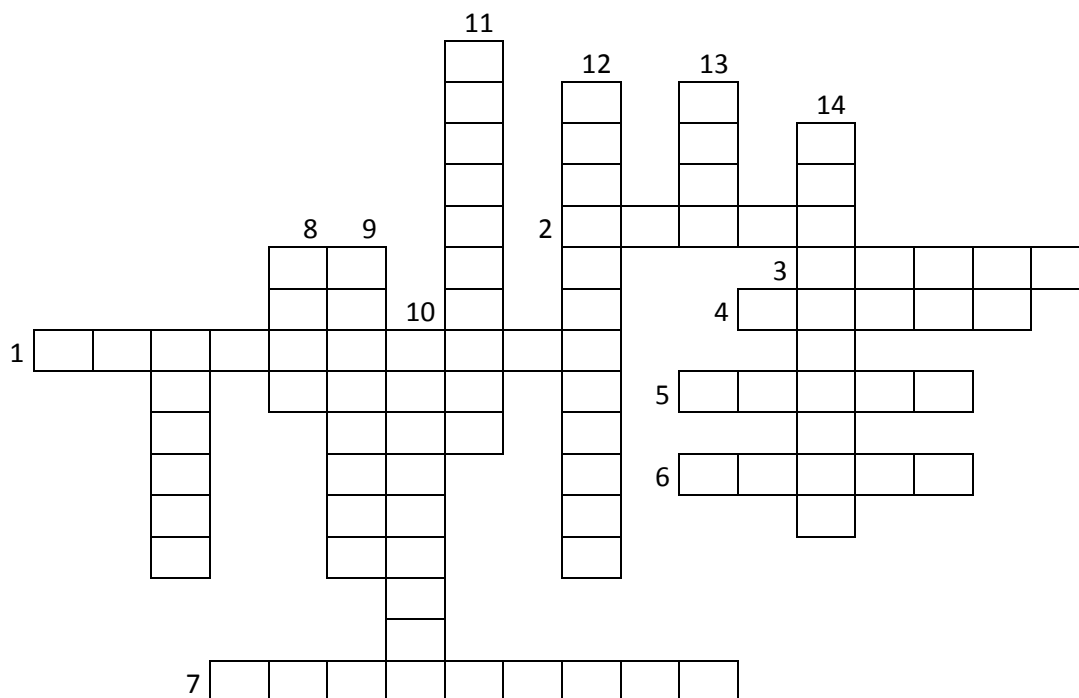
- Моля Му се.
- И Той ти отговаря?
- Да, и не един и два пъти.
- Как ще докажеш това?

Простата жена се затруднила да отговори веднага на този въпрос. Накрая тя запитала събеседника си:

- Можеш ли да ми докажеш, че има на небето слънце?
- Що за въпрос? Та нали то ни свети и топли! Какво по-голямо доказателство от това?
- И Библията е за мен същото – радостно отговорила жената. – Тя просвещава моя ум и съгрява с неизказана любов сърцето ми. И това ме уверява, че Библията е Божие Слово!

<http://www.pravmladeji.org>
от „Православно вероучение за деца

кръстословица

1. Празник, който се отбелязва точно 40 дни след Възкресение Христово; моментът, когато Иисус Христос се възкачва на небето.

2. Църковното пространство в храма, където се извършва светата Евхаристия по време на св. Литургия.

3. Вид растение, чиито клонки се освещават на празника Вход Господен, седмица преди Възкресение Христово.

4. Вторият по големина град в Гърция; Родното място на св. Димитър Мироточиви, където и до днес се пазят светите му мощи.

5. Църковен обред при погребение на християнин.

6. Каква професия е практикувал св. ап. Петър преди да започне да проповядва Христовото учение.

7. Човек, който се подготвя за монашески живот, но все още не е дал църковен обет и може да се върне към светския живот.

8. Символът, с който традиционно се изобразява в иконографията св. Евангелист Йоан.

9. Един от четирите литературни жанра, в които е написан Новия Завет (21 от новозаветните книги са написани в този жанр).

10. Част от свещеническите одежди, без която той не може да извършва никакво богослужение.

11. Духовник, пред когото изказваш всичките си грехове и прегрешения.

12. Едно от седемте Тайнства в Православната църква.

13. Тържествено обещание, клетва, обричане.

14. Художествена обработка на дървесина чрез изрязване на различни декоративни мотиви и изображения; Използва се например за украса на иконостаса в повечето православни храмове

Енорийски лист „С нами Бог“ се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Адрес на храм „Св. Цар Борис Михаил“
Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 а
<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис“
ставрофорен свещеноиконом Добромир
Георгиев **0899 050060**
протоiereй Георги Фотакиев **0898
470439**
протоiereй Ясен Керчев **0896 778675**

ГРАФИК НА СЛУЖБИТЕ

Делничен ден:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

Събота:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

16:00/17:00 (според часовото време) - Възкресна Вечерня с Акатисти към чудотворните икони на Света Богородица - "Неопиваща Чаша", "Всецарица" и "Възпитание"

Неделя:

7:45 - Възкресна Утреня

9:00 - св. Божествена Възкресна Литургия

Забележка. В навечерието на голям празник се отслужва празнична вечерня на предния ден от 16.00/17.00 ч. (според часовото време)

На всяко 1-во число от съответния месец се отслужва водосвет в храма.

Веднъж в месеца се провежда духовно последование с четене на св. Киприянови молитви, маслосвет и водосвет срещу магии и различни демонични влияния.

Повече информация за последованията можете да получите на място от свещопродавците.

